(S)

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. liepos 21 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukavinienės (kolegijos pirmininkė), Artūro Driuko ir Jūratės Varanauskaitės,

susipažinusi su 2022 m. liepos 12 d. pateiktu **atsakovo E. G.** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 12 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovas E. G. padavė kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 12 d. nutarties, kuria Kauno apylinkės teismo 2021 m. lapkričio 29 d. sprendimas paliktas nepakeistas, peržiūrėjimo.

Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas <u>CPK</u> 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas teigia, kad teismai nenustatė aplinkybių, kurios leistų spręsti, kad atsakovas savo elgesiu davė pagrindą ieškovei manyti, kad jis paskyrė trečiąjį asmenų savo atstovu pasibaigus įgaliojimo terminui. Keltinas klausimas, ar ieškovė kaip verslo subjektas, kuriam keliami padidinti atidumo, sąžiningumo reikalavimai, žinodama, kad atsakovo įgaliojimas yra pasibaigęs, neprivalo imtis veiksmų, siekiant išsiaiškinti atsakovo valią. Šiuo atveju įgaliojimas, kurio pagrindu buvo sudaryta pirkimo-pardavimo sutartis, buvo pasibaigęs iki jos sudarymo. Byloje nebuvo ginčijama, kad atsakovo išduotas įgaliojimas buvo nepasibaigęs ir įgaliojimo pasibaigimo aplinkybė buvo žinoma ieškovei ir trečiajam asmeniui. Ieškovė, nors ir žinodama, kad sudaro sutartį su neįgaliotu asmeniu, nesiėmė jokių veiksmų tam, kad sužinotų atsakovo valią dėl sudaromo sandorio. Be to, teismai neįvykdė pareigos vertinti kiekvieną PVM sąskaitą-faktūrą, pagal kurią ieškovė reikalavo iš atsakovo priteisti lėšas, apsiribojo apibendrintomis išvadomis apie prievolės apmokėti visas sąskaitas buvimą.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK 350 straipsnio</u> 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą grąžintinas sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti atsakovui E. G. (a. k. *duomenys neskelbtini*) 604 (šeši šimtai keturi) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2022 m. liepos 8 d. Swedbank banko mokėjimo nurodymu Nr.179.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukavinienė

Jūratė Varanauskaitė